

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

Factors Associated with Suicidal Ideation among Junior High School Students in

Mueang District, Nakhon Ratchasima Province

ศุภกาญจน์ ประชุมฉลาด¹, รุ่งรัตน์ สุขะเคชะ^{1*}, อริยา พลสงคราม², ไตรรัตน์ ป้องคำสิงห์³,

ชลธิชา เครือแสง⁴, พิชญภา ขำขันมะลิ⁵, วรณิษา เทียมทอง⁶, สุภาพร เสาศิรี⁷

Suphakarn Prachumchalad¹, Rungrat Sukadaecha^{1*}, Arriya Phonsongkram², Tairat Pongkhamasing³,

Chonthicha krueasaeng⁴, Pitchayapa kakunmalee⁵, Wannisa Teamthong⁶, Supaporn Saosiri⁷

(Received: August 18, 2024; Revised: November 8, 2024; Accepted: December 3, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 280 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต แบบวัดการเผชิญปัญหาของวัยรุ่น และแบบประเมินความคิดฆ่าตัวตาย มีค่าความเที่ยงของเท่ากับ 0.91, 0.71, 0.86 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพิสัย และสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตของนักเรียนที่พบสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ปัญหาการเรียน ปัญหาด้านข้อจำกัดในการเรียน และปัญหากับเพื่อน ร้อยละ 90.00, 85.40 และ

¹ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, ² โรงพยาบาลไอเอ็มเอช ธนบุรี

¹ Faculty of Nursing, Vongchavalitkul University, ² IMH Thonburi Hospital

³ โรงพยาบาลราชธานี, ⁴ โรงพยาบาลวิภารามพัฒนการ

³ Rajthanee Hospital, ⁴ Vibharam Pattanakarn Hospital

⁵ โรงพยาบาลเมืองนารายณ์, ⁶ โรงพยาบาลพิมาย

⁵ Meuangnarai Hospital, ⁶ Phimai Hospital

⁷ โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา

⁷ Maharat Nakhon Ratchasima Hospital

* Corresponding Author: rungrat_suk@vu.ac.th

83.90 ตามลำดับ 2) นักเรียนใช้วิธีการเผชิญปัญหาสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ การเผชิญปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเอง การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น และการเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา ร้อยละ 81.10, 64.30 และ 44.60 ตามลำดับ 3) นักเรียนมีความคิดฆ่าตัวตายระดับต่ำ สูง และสูงมาก ร้อยละ 79.30, 12.10 และ 8.60 ตามลำดับ 4) ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียน มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตด้านปัญหารายวิชาที่เรียน ปัญหากับครู / อาจารย์ และปัญหากับแฟน ($\beta = .291, -.279, .131, .126$ และ $.126$ ตามลำดับ) ปัจจัยเหล่านี้สามารถทำนายความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนได้ ร้อยละ 29.10 ($R^2 = .291, p < .05$) ผลการวิจัยนำไปใช้ป้องกันความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนได้ โดยการลดเหตุการณ์ความเครียดและส่งเสริมให้นักเรียนใช้วิธีการเผชิญปัญหาที่เหมาะสม

คำสำคัญ: เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต, การเผชิญปัญหาของวัยรุ่น, ความคิดฆ่าตัวตาย, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The purpose of this predictive regression analysis study was to investigate the factors associated with suicidal ideation in junior high school students. A multi-stage random sampling was used to recruit samples of 280 junior high school students in Mueang district, Nakhon Ratchasima province. The following research tools were used: 1) a questionnaire about stressful life events; 2) a measure of adolescents' coping strategies; and 3) an assessment of suicide ideation. The results of reliability indexes of these instruments were 0.91, 0.71, and 0.86, respectively. Data were analyzed by using frequency, percentage, average, standard deviation, range, and multiple regression analysis.

The findings showed that: 1) The three most stressful events in their lives were students' problems with their study course, study limitations, and friends, with scores of 90.00, 85.40, and 83.90, respectively; 2) The three coping strategies that students used the most were self-competency, other support resources, and problem avoidance (81.10, 64.30, and 44.60, respectively); 3) students' suicidal ideation was low, high, and very high (79.30, 12.10, and 8.60, respectively); 4) There were five factors linked to suicidal ideation in students: coping strategies by avoiding problems, coping strategies by using other resources for support, stressful life events involving study course problems, problems with teachers, and problems with lovers ($\beta = .291, -.279, .131, .126$, and $.126$, respectively). Suicidal ideation among students was predicted by these characteristics in 29.10% ($R^2 = .291, p < .05$).

The results can be used to reduce suicide ideation in students by reducing stressful events and encouraging students to use appropriate coping strategies.

Keywords: Stressful life events, Coping strategies in adolescents, Suicidal ideation, Junior high school students

บทนำ

การฆ่าตัวตาย เป็นปัญหาที่สำคัญทางสาธารณสุขทั้งในประเทศและทั่วโลก องค์การอนามัยโลกรายงานว่าการฆ่าตัวตายเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับที่ 4 ในกลุ่มคนอายุ 15 - 29 ปี และเกิดขึ้นในประเทศที่มีรายได้ต่ำและปานกลางมากกว่าร้อยละ 77 ของการฆ่าตัวตายทั่วโลก (World Health Organization [WHO], 2023) รายงานการศึกษาพฤติกรรมฆ่าตัวตายของกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 13 - 17 ปี ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่ามีการพยายามฆ่าตัวตายอย่างน้อย 1 ครั้งในช่วง 12 เดือน (WHO, 2020) ส่วนรายงานสถิติการฆ่าตัวตายของกลุ่มวัยรุ่นไทยอายุระหว่าง 10 - 19 ปี ในปี พ.ศ. 2560 - 2562 พบร้อยละ 3.50, 3.70 และ 2.51 ตามลำดับ (Suicide Prevention Surveillance Center, 2020) รายงานอัตราฆ่าตัวตายในปี พ.ศ.2564 ของจังหวัดนครราชสีมาพบว่า วัยรุ่นช่วงอายุ 10 - 14 ปี มีอัตราฆ่าตัวตายเท่ากับ 2.57 ต่อประชากรแสนคน (Department of Mental Health, 2021) ปรากฏการณ์จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์พบว่าในช่วง 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2565 มีข่าวการฆ่าตัวตายของนักเรียน / นักศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ถึง 4 ราย และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 ราย (Siamrath, 2021) จากสถิติและปรากฏการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มการฆ่าตัวตายสูง

การฆ่าตัวตายเป็นผลกระทบรุนแรงต่อบุคคล ครอบครัว สังคม และเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อตนเอง ได้แก่ การเสียชีวิตและการบาดเจ็บทางร่างกาย ส่งผลเสียต่อสุขภาพในระยะยาว เกิดปัญหาภาวะซึมเศร้าและปัญหาสุขภาพจิตอื่น ๆ (Hamdan et al., 2020) ผลกระทบต่อครอบครัว ได้แก่ ความเศร้าโศก ความตกใจ อาการซึมเศร้า หรือวิตกกังวลเป็นเวลานาน (Hamdan et al., 2020; Wagner et al., 2021) ส่วนผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ คนในสังคมเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมฆ่าตัวตาย การสูญเสียโอกาสต่าง ๆ ในสังคมที่ควรจะได้รับจากการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล มีปัญหาค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ขาดรายได้จากการเจ็บป่วยหรือพิการ และสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ (Pullarp, 2017) ผลกระทบดังกล่าวส่งผลให้บุคลากรด้านสุขภาพและผู้เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญและต้องการแก้ไขปัญหาการฆ่าตัวตายในวัยรุ่น (Department of Mental Health, 2021) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จึงนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

จากการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ต่อเหตุการณ์ที่สร้างความยุ่งยากใจ เป็นปัจจัยทำนายการคิดฆ่าตัวตายที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ดีที่สุด (Rungsang et al., 2017) เหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Chanaiang et al., 2020) นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการฆ่าตัวตายอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัญหาการเรียนทั้งในอดีตและปัจจุบัน การไม่มีเพื่อนสนิทในโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนและครู (Adewuya & Oladipo, 2020) การขาดเรียนมีความสัมพันธ์กับความถี่ของการทำร้ายตัวเองและความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่น (Epstein et al., 2020) อย่างไรก็ตาม มีรายงานผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยข้างต้น เช่น เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตด้านปัญหากับเพื่อน ปัญหากับแฟน ปัญหาการเงิน ปัญหาการเรียน ปัญหากับบิดามารดา / ผู้ปกครอง ปัญหาญาติพี่น้อง ปัญหาสุขภาพ ปัญหาความสามารถและความสนใจในการเรียน ไม่สามารถทำนายการเกิดความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นได้ (Polpipatpong et al., 2018) ส่วนปัจจัยป้องกันของความคิดฆ่าตัวตายในวัยรุ่น ได้แก่ การเผชิญปัญหา การสนับสนุนทางสังคม และความนับถือตนเองมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความคิดฆ่าตัวตาย (Primananda & Keliat, 2019)

จากสถิติการฆ่าตัวตายและปรากฏการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่มีแนวโน้มการฆ่าตัวตายสูง รวมถึงช่องว่างของความรู้จากการทบทวนวรรณกรรมที่พบว่ามีปัจจัยบางปัจจัยที่ผลการวิจัยไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตหรือเหตุการณ์ในชีวิตเชิงลบ ซึ่งบางงานวิจัยสรุปว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงในการฆ่าตัวตาย (Chanaiang et al., 2020) แต่บางงานวิจัยสรุปว่าเป็นปัจจัยไม่สามารถทำนายการเกิดความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นได้ (Polpipatpong et al., 2018) คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตมีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นหรือไม่ ส่วนปัจจัยป้องกันความคิดฆ่าตัวตายในวัยรุ่น ได้แก่ การเผชิญปัญหา เป็นปัจจัยที่ยังมีการศึกษาวิจัยค่อนข้างน้อยในประเทศไทย คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าการเผชิญปัญหา มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นหรือไม่ อย่างไร โดยคาดหวังว่าผลการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับบุคลากรด้านสุขภาพและผู้ที่เกี่ยวข้องในการเฝ้าระวังปัญหาการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนดูแลวัยรุ่นหรือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต การเผชิญปัญหา และความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

สมมุติฐานการวิจัย

เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตและการเผชิญปัญหาสามารถทำนายความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ใช้แนวคิดจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง Portes et al. (2002) อธิบายว่าวัยรุ่นพยายามที่จะจัดการกับปัญหาที่นำมาซึ่งความเครียดจากบริบทหลายอย่าง จนอาจนำมาซึ่งความคิดฆ่าตัวตาย เนื่องจากมีเหตุการณ์ความเครียดที่เข้ามากระทบ และวัยรุ่นไม่สามารถเผชิญกับปัญหาที่ท่วมท้นได้ โดยเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต (stressful life events) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นแล้วมีผลกระทบต่อรับรู้ของวัยรุ่นต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายนอกที่เป็นปัญหา ทำให้เกิดความยุ่งยากใจเกิดความเครียด ซึ่งประเมินได้จากปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมา (Liu & Miller, 2014) ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการเผชิญปัญหา (coping) เป็นวิธีการทางความคิดและพฤติกรรมของบุคคลที่ใช้จัดการกับความต้องการของร่างกายทั้งภายในและภายนอก ซึ่งจะจัดการได้เพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล จำแนกเป็น 3 วิธี ดังนี้ 1) การจัดการกับปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเอง (problem solving) เป็นวิธีจัดการกับปัญหาเชิงบวก 2) การจัดการกับปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น ๆ (social support seeking) เป็นการเผชิญปัญหาด้วยการแสวงหาแหล่งสนับสนุนอื่น 3) การจัดการปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา (problem avoidance) เป็นการเผชิญปัญหาด้วยการหลีกเลี่ยงปัญหา เพื่อให้ลืมปัญหาในขณะนั้น (Lazarus, & Folkman, 1984 cited in Surakarn & Preechawuttidech, 2019) กรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงดัง Figure 1

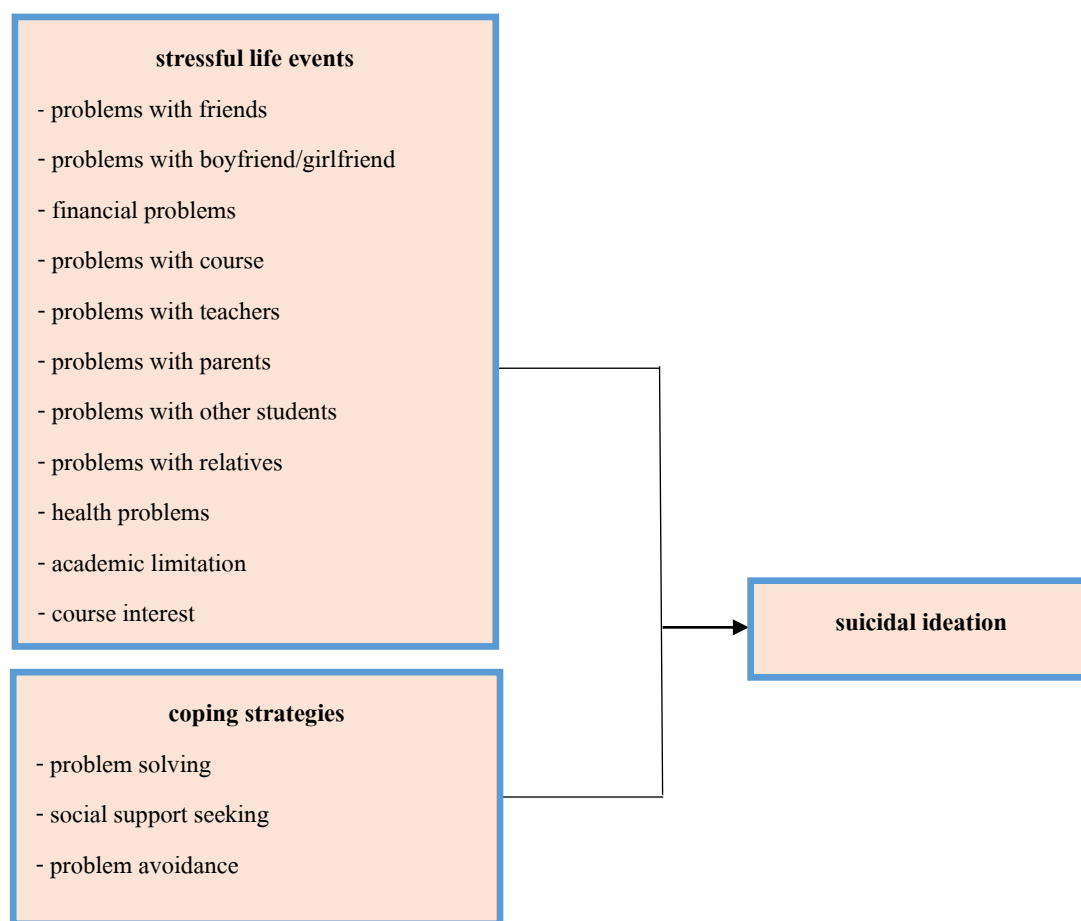

Figure 1 Research conceptual framework

วิธีการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย วิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย (Predictive correlation research)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในปีการศึกษา 2565 โดยคัดเลือกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่มีจำนวนนักเรียน 2,500 คนขึ้นไป จำนวน 2 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,708 คน (The Secondary Education Service Area Office Nakhon Ratchasima, 2022)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์คัดเข้าดังนี้ 1) เพศหญิงและเพศชาย มีอายุระหว่าง 12 - 15 ปี 2) อ่านและเขียนภาษาไทยได้ 3) ยินยอมเข้าร่วมการวิจัยและผู้ปกครองอนุญาตให้เข้าร่วมการวิจัย ส่วนเกณฑ์การคัดออก คือผู้ที่มีปัญหาสุขภาพจิต

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie and Morgan (1970 cited in Bukhari, 2021) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 230 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล จึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพิ่ม ร้อยละ 20 (Little & Rubin, 2020) รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 280 คน

กลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) โดยชั้นที่ 1 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ชั้นที่ 2 เป็นชั้นปีที่ศึกษา แบ่งเป็นนักเรียน 3 ชั้นปีคือ นักเรียนชั้น ม.1 ม.2 และ ม.3 2) กลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากเลขที่ห้องเรียนของโรงเรียนแห่งที่ 1 จำนวน 10 ห้อง ได้แก่ ม.1/1, 1/2, 1/10, 2/1, 2/2, 3/1, 3/2 และโรงเรียนแห่งที่ 2 ซึ่งอนุญาตให้เก็บข้อมูลเฉพาะชั้น ม.2 และ ม.3 จำนวน 6 ห้อง ได้แก่ ม.2/1, 2/2, 2/5, 2/9, 3/7, 3/17 หลังจากนั้นให้นักเรียนทุกคนในแต่ละห้องจับสลากแบบไม่ใส่คืน จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 280 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ผ่านมา ที่อยู่ปัจจุบัน สถานภาพสมรสของบิดามารดา/ผู้ปกครอง ประวัติการสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต ฉบับภาษาไทย ที่แปลและพัฒนาโดย Boonyamalik (2005) เป็นแบบประเมินระดับการรับรู้เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตที่เกิดขึ้นต่อเหตุการณ์นั้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 42 ข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 11 ด้าน เป็นแบบมาตรประมาณค่าให้เลือกตอบข้อเดียว จากค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ 0 หมายถึง เหตุการณ์ไม่ได้เกิดขึ้น 1 หมายถึง เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแต่มีความยุ่งยากใจน้อยที่สุด 2 หมายถึง เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นและมีความยุ่งยากใจน้อย 3 หมายถึง เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นและมีความยุ่งยากใจบ้าง 4 หมายถึง เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นและมีความยุ่งยากใจมาก 5 หมายถึง เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นและมีความยุ่งยากใจมากที่สุด คะแนนรวมที่เป็นไปได้ของด้านปัญหากับเพื่อน อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหากับแฟน อยู่ระหว่าง 0 - 25 ปัญหาการเงิน อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหาวิชาเรียน อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหากับครู / อาจารย์ อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหากับบิดามารดา ผู้ปกครอง อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหากับนักเรียนอื่น อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหากับญาติพี่น้อง อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหาด้านสุขภาพ อยู่ระหว่าง 0 - 20 ปัญหาด้านข้อจำกัดในการเรียน อยู่ระหว่าง 0 - 15 และปัญหาความสนใจในวิชาเรียน อยู่ระหว่าง 0 - 10 แต่ละด้านคะแนนยิ่งสูง หมายถึง มีเหตุการณ์ความเครียดในด้านนั้นมาก ส่วนคะแนนยิ่งต่ำ หมายถึง มีเหตุการณ์ความเครียดในด้านนั้นน้อย และคะแนน 0 หมายถึง ไม่มีเหตุการณ์ความเครียดในด้านนั้นเลย

ตอนที่ 3 แบบวัดการเผชิญปัญหาของวัยรุ่น ฉบับภาษาไทย ที่แปลโดย Mingmaung (1997) ซึ่งพัฒนามาจากแบบวัดการเผชิญปัญหาของวัยรุ่น มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) การเผชิญปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเอง 2) การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น 3) การเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา ประกอบด้วยข้อคำถาม 58 ข้อ ซึ่งแบบวัดนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ ดังนี้ ระดับที่ 1 ไม่เคย หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะไม่ทำอย่างนั้นเลย ระดับที่ 2 เล็กน้อย หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะทำอย่างนั้นบ้างเล็กน้อย ระดับที่ 3 ปานกลาง หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะทำอย่างนั้นในระดับปานกลาง ระดับที่ 4 มาก หมายถึง โดยทั่วไปฉันจะทำอย่างนั้นเป็นส่วนมาก การแปลผลผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่ากลาง (midpoint) ของคะแนนแต่ละด้าน มาเป็นเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้ คะแนนรวมการเผชิญปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเองมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 21 - 84 ค่ากลางคือ 52.5 คะแนน คะแนนรวมการเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น มีช่วงคะแนนตั้งแต่ 9 - 36 ค่ากลางคือ 22.5 คะแนน คะแนนรวมการเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหามีช่วงคะแนนตั้งแต่ 24 - 108 ค่ากลางคือ 68 คะแนน หากคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดการเผชิญปัญหามีคะแนนสูงกว่าค่ากลางของแต่ละด้าน แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านนั้นมาก หากคะแนนที่ได้มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของแต่ละด้าน แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการเผชิญปัญหาด้านนั้นน้อย

ตอนที่ 4 แบบประเมินความคิดฆ่าตัวตาย ฉบับภาษาไทย (Scale for Suicide Ideation : SSI-Thai version 2014) ของ Kittiteerasack and Muijeen (2015) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 19 ข้อ ลักษณะเป็นคำถามให้เลือกตอบในมาตราส่วนประมาณค่า 0 - 2 โดยแต่ละข้อคำตอบจะขึ้นอยู่กับลักษณะคำถามในข้อนั้น ๆ สำหรับการคิดคะแนนคือนำคะแนนทั้งหมดมารวมกันเป็นคะแนนวัดของแบบทดสอบ ซึ่งคะแนนรวมที่เป็นไปได้มีค่าระหว่าง 0 - 38 คะแนน ค่าคะแนนที่สูงขึ้นแสดงถึงความคิดฆ่าตัวตายที่เพิ่มสูงขึ้น เกณฑ์การแปลผลคะแนน 0 - 9 คะแนน ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติหรือมีความคิดฆ่าตัวตายต่ำ คะแนน 10 - 19 คะแนน ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความคิดฆ่าตัวตายสูง คะแนน 20 - 38 คะแนน ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีความคิดฆ่าตัวตายสูงมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

นำแบบสอบถามเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต แบบวัดการเผชิญปัญหาของวัยรุ่น และแบบประเมินความคิดฆ่าตัวตาย ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.91, 0.71, 0.86 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เลขที่หนังสือรับรอง 034/2566 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2566 ระยะเวลาอนุมัติ 1 ปี คณะผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย รวมทั้งอธิบายให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยถือเป็นความลับ โดยเอกสารจะถูกทำลายหลังจากเสร็จสิ้นการวิจัย และเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ คณะผู้วิจัยขออนุญาตผู้ปกครองให้กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัยโดยมีเอกสารชี้แจง และใบลงนามยินยอมให้ผู้ปกครองลงนาม โดยนักเรียนและผู้ปกครองลงนามยินยอมก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล และนักเรียนมีอิสระในการถอนตัวจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ภายหลังได้รับอนุมัติการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว คณะผู้วิจัยทำการนัดหมายวัน - เวลา เพื่อขออนุญาตเข้าพบครูประจำชั้นและนักเรียน เพื่อแนะนำตัว ชี้แจงวัตถุประสงค์ และรายละเอียดของการวิจัย
2. มอบเอกสารชี้แจง ใบลงนามยินยอมของผู้ปกครองและนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองลงนามยินยอม และขอให้นำกลับมาส่งในวันต่อมาตามที่ได้นัดหมายไว้
3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในห้องเรียนในวันถัดมา โดยคณะผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามไว้สำหรับนักเรียนให้ทำทีละชั้นปี โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทำแบบสอบถามใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที ในระหว่างนั้นหากเกิดความสงสัยนักเรียนสามารถสอบถามได้
4. คณะผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ
5. กรณีพบนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อการมีความคิดฆ่าตัวตาย คณะผู้วิจัยแจ้งให้อาจารย์ประจำชั้นหรือผู้อำนวยการโรงเรียนทราบ เพื่อหาแนวทางในการช่วยเหลือที่เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เหตุการณ์ความเครียดในชีวิต การเผชิญปัญหาของวัยรุ่น ความคิดฆ่าตัวตาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัย
2. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยผ่านการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

ดังนี้ 1) ตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์มีค่าต่อเนื่อง 2) ตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์เชิงเส้น โดยพิจารณาจากภาพการกระจาย (scatter plot) 3) ค่า One-Sample Kolmogorov-Sminov > 0.5 ข้อมูลมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ 4) ไม่มีความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (multicollinearity)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเหตุการณ์ความเครียดด้านที่พบมากที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่ ปัญหาการเรียน ปัญหาด้านข้อจำกัดในการเรียน และปัญหากับเพื่อน (ร้อยละ 90.00, 85.40, 83.90) โดยกลุ่มที่ไม่มีปัญหาคือกลุ่มที่มีคะแนนเหตุการณ์ความเครียดในแต่ละด้าน = 0 คะแนน กลุ่มที่มีปัญหาคือกลุ่มที่มีคะแนนเหตุการณ์ความเครียดตั้งแต่ 1 คะแนนขึ้นไป ซึ่งค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุการณ์ความเครียดในชีวิต (Table 1)

Table 1 Descriptive statistics of stressful life events variables (n = 280)

Stressful life events	M	S.D.	Range	have problem		no problem	
				frequency	percentage	frequency	percentage
problems with friends	4.94	4.17	0-20	235	83.90	45	16.10
problems with boyfriend/girlfriend	0.82	2.81	0-20	34	12.10	246	87.90
financial problems	2.16	3.34	0-20	151	53.90	129	46.10
problems with course	8.37	5.75	0-20	252	90.00	28	10.00
problems with teachers	1.87	3.43	0-19	116	41.40	164	58.60
problems with parents	3.21	4.38	0-18	161	57.50	119	42.50
problems with other students	2.74	3.14	0-19	193	68.90	87	31.10
problems with relatives	1.48	2.73	0-18	116	41.40	164	58.60
health problems	4.16	4.59	0-20	216	77.10	64	22.90
academic limitation	5.51	4.28	0-15	239	85.40	41	14.60
course interest	3.45	2.94	0-10	221	78.90	59	21.10

2. ผลการศึกษการเผชิญปัญหาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มในการใช้วิธีการเผชิญปัญหาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเผชิญปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเอง การเผชิญปัญหา

โดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น และการเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา (ร้อยละ 81.10, 64.30, 44.60) โดยมีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวโน้มในการใช้วิธีการเผชิญปัญหา (Table 2)

Table 2 Descriptive statistics of coping strategies variables (n = 280)

Coping strategies	M	S.D.	Range	high use of coping		low use of coping	
				strategies		strategies	
				frequency	percentage	frequency	percentage
problem solving	62.60	10.35	30-84	227	81.10	53	18.90
social support seeking	24.00	5.10	11-36	180	64.30	100	35.70
problem avoidance	65.70	13.80	33-100	125	44.60	155	55.40

3. ผลการศึกษาความคิดฆ่าตัวตายของกลุ่มตัวอย่างพบว่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดฆ่าตัวตายต่ำ สูง และสูงมาก เท่ากับ 79.30, 12.10, 8.60 ตามลำดับ โดยมีจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดฆ่าตัวตาย (Table 3)

Table 3 Descriptive statistics of suicidal ideation variable (n = 280)

Suicidal ideation	frequency	percentage	M	SD
low suicidal ideation	222	79.30		
high suicidal ideation	34	12.10	7.73	6.30
very high suicidal ideation	24	8.60		

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของกลุ่มตัวอย่าง มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตด้านปัญหา รายวิชาที่เรียน ด้านปัญหากับครู / อาจารย์ และด้านปัญหากับแฟน ($\beta = .291, -.279, .131, .126, .126$) โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถทำนายความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียน ฯ ได้ ร้อยละ 29.10 ($R^2 = .291, p < .05$) (Table 4)

Table 4 Stepwise multiple regression statistics of variables predicting suicidal ideation (n = 280)

Predictive variables	b	SE _b	β	t	p-value
coping with problem avoidance	.011	.002	.291	4.951	.000**
coping with social support seeking	-.029	.005	-.279	-6.395	.000**
problems with course	.012	.006	.131	2.235	.026*
problems with teachers	.020	.009	.126	2.280	.023*
problems with boyfriend/girlfriend	.024	.010	.126	2.378	.018*
R = .540 R ² = .291 constant = 1.773					

** $p < .001$ * $p < .05$

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเหตุการณ์ความเครียดด้านที่พบมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ปัญหาการเรียน (ร้อยละ 90.00) ปัญหาด้านข้อจำกัดในการเรียน (ร้อยละ 85.40) และปัญหากับเพื่อน (ร้อยละ 83.90) ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นตอนต้นที่อยู่ในวัยเรียน จึงมีความคิดเห็นว่าเรื่องการเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของตนเอง และเนื่องจากแนวคิดเรื่องพัฒนาการด้านสังคมของวัยรุ่นตอนต้นที่อธิบายว่าวัยรุ่นตอนต้นมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน (Santrock, 2023) ดังนั้น กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อกันและกันมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทัศนคติ ความสนใจ ค่านิยม และพฤติกรรมต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างจึงมีความคิดเห็นว่าปัญหากับเพื่อนเป็นปัญหาที่สำคัญรองจากปัญหาด้านการเรียน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Polpipatpong et al. (2018) ที่ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตคือมีปัญหาเพื่อนนักเรียนอื่น มีโอกาสมีความคิดฆ่าตัวตายมากเป็น 3.7 เท่า ของผู้ที่ไม่มีปัญหาเพื่อนนักเรียนอื่น

2. จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มในการใช้วิธีการเผชิญปัญหาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเผชิญปัญหาโดยใช้ความสามารถของตนเอง (ร้อยละ 81.10) การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น (ร้อยละ 64.30) และการเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา (ร้อยละ 44.60) ทั้งนี้เนื่องจากการเผชิญปัญหา เป็นวิธีการทางความคิดและพฤติกรรมของบุคคลที่ใช้ในการจัดการกับปัญหาหรือการปรับเปลี่ยนสาเหตุของปัญหาที่ทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทางจิตใจ (Lazarus, & Folkman, 1984 cited in Surakarn & Preechawuttidech, 2019) ซึ่งการจัดการกับปัญหานั้นขึ้นอยู่กับว่าบุคคลจะใช้วิธีใด ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของปัญหา หากบุคคลเลือกวิธีการจัดการกับปัญหามากกว่าในสถานการณ์ที่รับรู้ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ แต่ถ้าบุคคลรับรู้ถึงการจัดการกับปัญหาในสถานการณ์นั้นยากต่อการแก้ไขก็จะเผชิญปัญหาโดยมุ่งจัดการกับอารมณ์มากกว่า และวัยรุ่นนิยมใช้วิธี

แก้ปัญหาด้วยการหาแรงสนับสนุนทางสังคม (Pengchareon, 2018) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Primananda and Keliat (2019) ที่พบว่าปัจจัยป้องกันความคิดฆ่าตัวตาย ได้แก่ การเผชิญปัญหา การสนับสนุนทางสังคม และปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับความคิดฆ่าตัวตาย

3. จากผลการวิจัยที่พบว่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดฆ่าตัวตายต่ำ สูง และสูงมาก เท่ากับ 79.30, 12.10, 8.60 ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นพยายามที่จะจัดการกับปัญหาที่นำมาซึ่งความเครียดจากบริบทหลายอย่าง เช่น ความเครียดจากสิ่งแวดล้อม แรงกดดันจากพ่อแม่ และแรงกดดันจากเพื่อน ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดความเครียด จนอาจนำมาซึ่งความคิดฆ่าตัวตาย เนื่องจากจากความคิดของวัยรุ่นที่ยังไม่มีวุฒิภาวะ และการที่วัยรุ่นไม่สามารถเผชิญกับปัญหาที่ท่วมท้นและไม่สามารถหาทางออกที่ชัดเจนได้ (Portes et al., 2002) การที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดฆ่าตัวตายสูงและสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 20.7 ทั้งนี้เนื่องจากมีเหตุการณ์ความเครียด ได้แก่ ปัญหาด้านการเรียน และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าการพยายามฆ่าตัวตายของผู้ป่วยวัยรุ่น อายุ 10 - 15 ปี ที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมโรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา จำนวน 75 ราย มีตัวกระตุ้นที่ทำให้พยายามฆ่าตัวตายมากที่สุดคือปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จำนวน 64 ราย (ร้อยละ 92.8) (Thunyapipat, 2023) ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rungsang et al. (2017) ที่ศึกษาการคิดฆ่าตัวตายและปัจจัยทำนายการคิดฆ่าตัวตายของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าคะแนนการคิดฆ่าตัวตายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.61 (S.D. = 5.05) ซึ่งหมายถึงการคิดฆ่าตัวตายอยู่ในระดับเสี่ยงสูง

4. จากผลการวิจัยที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของกลุ่มตัวอย่าง มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตด้านปัญหารายวิชาที่เรียน ปัญหากับครู/อาจารย์ และปัญหากับแฟน ($\beta = .291, -.279, .131, .126, .126$) โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถทำนายความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียนได้ ร้อยละ 29.10 ($R^2 = .291, p < .05$) ทั้งนี้เนื่องจากการเผชิญปัญหาเป็นวิธีการที่บุคคลพยายามจัดการกับปัญหาความขัดแย้ง ความกดดัน ความเครียด โดยอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้กระบวนการคิดและพฤติกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเพื่อรักษาสมดุลทางจิตใจ ซึ่งพบว่าวัยรุ่นนิยมใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยการหาแรงสนับสนุนทางสังคม (Pengchareon, 2018) ส่วนเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นแล้วมีผลกระทบต่อการรับรู้ของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากใจหรือเกิดความเครียด สภาพของจิตใจที่กำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในตัวบุคคลหรือภายนอกบุคคล (Boonyamalik, 2005) ซึ่งหากวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาวิชาที่เรียน ปัญหากับครู / อาจารย์ และปัญหากับแฟน และไม่สามารถแก้ไขปัญหาก็จะส่งผลต่อความคิดฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยครั้งนี้

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vanprom et al. (2022) ที่ศึกษาปัจจัยทำนายความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีประสบการณ์การเผชิญเหตุการณ์รบกวนใจระดับปานกลางและระดับสูงมีโอกาสเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายมากขึ้น 4.67 เท่าและ 8.48 เท่า

สรุป

การวิจัยนี้มีข้อค้นพบซึ่งเป็นความรู้ใหม่ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มที่มีความคิดฆ่าตัวตายสูงและสูงมาก มีจำนวนค่อนข้างสูงคือ 58 คน (ร้อยละ 20.7) โดยปัจจัยที่มีผลต่อความคิดฆ่าตัวตายของนักเรียน มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การเผชิญปัญหาโดยการหลีกเลี่ยงปัญหา การเผชิญปัญหาโดยอาศัยแหล่งสนับสนุนอื่น เหตุการณ์ความเครียดในชีวิตด้านปัญหารายวิชาที่เรียน ปัญหากับครู / อาจารย์ และปัญหากับแฟน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

บุคลากรด้านสุขภาพ ผู้บริหารโรงเรียน และครู ควรร่วมกันป้องกันปัญหาการฆ่าตัวตายของนักเรียนโดยส่งเสริมให้นักเรียนใช้วิธีการเผชิญปัญหาที่เหมาะสม รวมทั้งร่วมกันกำหนดแนวทางในการลดเหตุการณ์ความเครียดในชีวิตของนักเรียน เช่น ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

นักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรวิจัยเพื่อพัฒนาโปรแกรมการปรับความคิดการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น โดยเน้นปัจจัยด้านการเผชิญปัญหา ปัจจัยด้านปัญหาการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมฯ ว่าสามารถปรับความความคิดการฆ่าตัวตายของวัยรุ่นได้หรือไม่อย่างไร

รายการอ้างอิง (References)

- Adewuya, A., O., & Oladipo, E. O. (2020). Prevalence and associated factors for suicidal behaviours (ideation, planning, and attempt) among high school adolescents in Lagos, Nigeria. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 29, 1503 – 1512. <http://doi.org/10.1007/s00787-019-01462-x>.
- Boonyamalik, P. (2005). *Epidemiology of adolescent suicidal ideation: Roles of perceived life stress, depressive symptoms, and substance use (Thailand)*. Johns Hopkins University, USA

- Bukhari, S.A. (2021, February). *Sample Size Determination Using Krejcie and Morgan Table*.
<https://www.researchgate.net/publication/349118299>
- Chaniang, S., Meuangkha, P., & Klongdee, K. (2020). Factors related to suicide risk behaviors among secondary school student in Nakhon Phanom Province. *The Journal of The Police Nurses*, 12(1), 28 - 35. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/policenurse/article/download/228695/165176/>
- Department of Mental Health. (2021, December 10). *Suicide rate in Thailand*. <https://dmh.go.th/report/suicide/>
- Epstein, S., Roberts, E., Sedgwick, R., Polling, C., Finning, K., Ford, T., Dutta, R., & Downs, J. (2020). School absenteeism as a risk factor for self-harm and suicidal ideation in children and adolescents: a systematic review and meta-analysis. *European Child & Adolescent Psychiatry*, 29, 1175 – 1194. <http://doi.org/10.1007/s00787-019-01327-3>.
- Hamdan, S., Berkman, N., Lavi, N., Levy, S., Brent, D. (2020). The effect of sudden death bereavement on the risk for suicide. *Crisis*, 41(3), 214 – 224. <https://doi.org/10.1027/0227-5910/a000635>
- Kittiteerasack, P., & Muijeen, K. (2015). Psychometric properties of the Thai version of the scale for suicidal ideation (SSI-THAI VERSION 2014). *The journal of psychiatric nursing and mental health*, 29(1), 93 - 102. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/JPNMH/article/view/38411>
- Little, R. J. A., & Rubin, D. B. (2020). *Statistical analysis with missing data* (3rd ed.). John Wiley & Sons.
- Liu, R. T., & Miller, I. (2014). Life events and suicidal ideation and behavior: A systematic review. *Clinical Psychology Review*, 34(3), 181 - 192. <http://doi.org/10.1016/j.cpr.2014.01.006>.
- Mingmaung, W. (1997). *The effect of group reality therapy on coping strategies of low academic achievement mathayomsuksa three students* [Master's Thesis]. Chulalongkorn University.
- Pengchareon, T. (2018). *The Effect of Psychological Distress Management on Coping of Adolescents Affected by the Unrest Situation in Southern Thailand* [Master's Thesis]. Prince of Songkha University.
- Polpipatpong, S., Chaimongkol, N. & Vatanasin, D. (2018). Suicidal Ideation in Adolescent and Its Associated Factors. *The Journal of Faculty of Nursing Burapha University*, 26(1), 40 - 49. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Nubuu/article/view/153296>

- Portes, P.R., Sandhu, D.S., & Longwell-Grice, R. (2002). Understanding adolescent suicide: a psychosocial interpretation of developmental and contextual factors, *Adolescence*, 37(148), 805 - 814. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/12564830/>
- Primananda, M., & Keliat, B. A. (2019). Risk and Protective Factors of Suicidal Ideation in Adolescents. *Comprehensive child and adolescent*, 42(1), 179 – 188. <http://doi.org/10.1080/24694193.2019.1578439>.
- Pullarp, R. (2017). Depression, Suicide, Stress and Stress Management in Tambon Mueangphan, Amphor mueangphan Chaing Rai Province. *UBRU Journal for Public Health Research*, 6(2), 72- 85. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/ubruphjou/article/download/162612/117392/450657>
- Rungsang, B., Chaimongkol, N., & Deoisres, W. (2017). Predictors of Suicidal Ideation among Thai Adolescents. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*, 18(1), 64 - 73. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/JRTAN/article/view/85262>
- Santrock, J. W. (2023). *Adolescence* (18thed.). McGraw Hill.
- Siamrath. (2021, December 10). *A Mathayom 6 student at a famous school in Korat jumped from the school building, committing suicide, the 3rd death in 3 months*. <https://siamrath.co.th/n/373848>
- Suicide Prevention Surveillance Center. (2020, December 10). *Report on the number of suicides in Thailand*. <https://suicide.dmh.go.th/report/suicide/age.asp?ndead=2>
- Surakarn, R., & Preechawuttidech, S. (2019). Coping styles and bullying among middle school student in Muang, Ubon Ratchathani. *Journal of Education Measurement*, 36(100), 187 - 198. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JEMEPTB/article/download/244955/166093/852901>
- The Secondary Education Service Area Office Nakhon Ratchasima. (2022, December 15). *Information system*. http://bigdata.mattayom31.go.th/info/?module=school_detail&id_school=30012003
- Thunyapipat, C. (2023). Suicidal behaviors in adolescents admitted to pediatric inpatient department, Maharat NakhonRatchasima Hospital: A10-years retrospective study, *Thai Journal of Pediatrics*, 62(4), 322 - 329. <https://he04.tci-thaijo.org/index.php/TJP/article/view/1037>

- Vanprom, W., Saithanwanitkul, M., Chantarachit, R., & Aekwarangkoon, S. (2022). The effects of depression and mental trauma experience on suicidal risk among junior high school students in extended opportunity schools, Nakhon Si Thammarat Province. *The Journal of Psychiatric Nursing and Mental Health*, 36(1), 88 - 103. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/JPNMH/article/view/254438>
- Wagner, B., Hofmann, L., Grafiadeli, R. (2021). The relationship between guilt, depression, prolonged grief, and posttraumatic stress symptoms after suicide bereavement. *Journal of Clinical Psychology*, 77, 2545 – 2558. <https://doi.org/10.1002/jclp.23192>
- World Health Organization. (2020, December 12). *World Health Statistics data*. https://www.who.int/health-topics/suicide#tab=tab_1
- World Health Organization. (2023, August 28). *Suicide*. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/suicide>